

Nr. 11469/01.07.2026

Către,
MINISTERUL FINANTELOR
Domnului Ministru Alexandru NAZARE

Ref: Propuneri de completare și dezvoltare a cadrului legal național privind regimul fiscal aplicabil din perspectiva impozitului pe veniturile nerezidenților asupra dobânzilor, în cazul reclassificării fiscale a unui împrumut intra-grup ca și contribuție la capitalurile proprii

Stimate Domnule Ministru Alexandru Nazare,

Camera Consultanților Fiscali, având în vedere prevederile art. 24² din OG nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile Hotărârii Consiliului superior al CCF nr. 3/2025 pentru aprobarea Procedurii interne privind asigurarea implementării și aplicării art. 2 din Procedura de îndrumare și asistență a contribuabililor/plătitorilor, acordate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.233/2021, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de organism profesional care reprezintă consultanții fiscali și care contribuie, potrivit prevederilor legale menționate, la aplicarea corectă și unitară a legislației fiscale, vă adresează prezenta solicitare având în vedere numeroasele sesizări primite de la membrii Camerei Consultanților Fiscali, precum și semnalele recurente din practica profesională, referitoare la regimul fiscal aplicabil din perspectiva impozitului pe veniturile nerezidenților asupra dobânzilor în cazul reclassificării fiscale (integral sau parțial) a unui împrumut intra-grup ca și contribuție la capitalurile proprii, în temeiul art. 11 din Codul Fiscal și al principiilor relevante din Ghidul OCDE privind prețurile de transfer (capitolul privind tranzacțiile financiare).

Context

În prezent, în urma inspecțiilor fiscale la contribuabili rezidenți români care au contractat împrumuturi intra-grup de la entități afiliate nerezidente (de regulă societăți-mamă), rezidente fiscal

în state membre UE și/sau OCDE, cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri se realizează reîncadrări fiscale ale acestor tranzacții.

Astfel, de multe ori se întâlnește situația în care organele fiscale apreciază că finanțarea acordată de partea afiliată nerezidentă nu întrunește, în totalitate, caracteristicile unui împrumut ce ar fi fost acordat între părți independente (de exemplu, sub aspectul nivelului de îndatorare acceptabil, al capacității de îndatorare etc.). În consecință, pe baza unei analize de tip comparabilitate (de exemplu, pe indicatori precum dobânzi/EBITDA, împrumuturi/EBITDA, împrumuturi/active tangibile sau alți indicatori), se determină o componentă „excedentară” a finanțării, considerându-se că societățile afiliate debitoare s-au împrumutat de la părțile afiliate nerezidente cu o sumă mai mare decât cea pe care un debitor independent ar fi contractat-o de la un creditor independent, în condiții considerate drept comparabile cu cele ale societății analizate.

Drept consecință, pe baza art. 11 alin. (1) din Codul Fiscal, organele fiscale reîncadrează fiscal componenta excedentară, **stabilind că aceasta nu are natura fiscală a unui împrumut, ci natura fiscală a unei contribuții la capitalurile proprii**. Totodată, este stabilit și efectul fiscal firesc al acestei reîncadrări, respectiv nedeductibilitatea cheltuielii cu dobânda aferentă componentei reîncadrate, la nivelul plătitorului de dobândă, precum și ajustarea corespunzătoare a bazei impozabile a impozitului pe profit.

În acest context și în ipoteza în care aceste constatări fiscale rămân definitive în sistemul căilor de atac, considerăm însă că se ridică și **problema tratamentului fiscal**, din perspectiva Titlului VI – impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți, **al sumelor tratate contractual ca dobânzi (plătite sau capitalizate) aferente componentei de finanțare reîncadrate fiscal ca și capitaluri proprii**.

Desigur, reclassificarea tranzacțiilor financiare intra-grup ridică aspecte complexe, inclusiv în ceea ce privește interacțiunea cu convențiile de evitare a dublei impuneri, aplicarea directivelor europene relevante, precum și riscul de tratamente asimetrice în jurisdicția creditorului nerezident. Tocmai această complexitate generează și reale dificultăți de înțelegere și aplicare ceea ce impune, în opinia noastră, o clarificare cât mai urgentă a aspectelor prezentate în această scrisoare.

Cadrul fiscal actual

Conform art. 11 alin. (1) din Codul Fiscal: „La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție

care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.”

Alineatul 5 al aceluiași articol precizează că „Prevederile alin. (1) - (4) se aplică în scopul stabilirii **impozitelor directe**”.

Art. 11 se regăsește în Titlul I „Dispoziții generale” al Codului Fiscal, având în mod evident un **caracter general**, nicidecum specific unui anumit impozit (cum ar fi, spre exemplu, impozitul pe profit). Acesta se aplică impozitelor directe, inclusiv impozitului pe veniturile nerezidenților reglementat la Titlul VII, asigurând cel puțin teoretic o abordare unitară și coerentă în stabilirea conținutului economic al tranzacțiilor și al efectelor fiscale aferente acestora.

Astfel, prin aplicarea măsurii de reîncadrare, se stabilește însuși *conținutul economic* al tranzacției. Această reîncadrare a împrumutului trebuie să vizeze în mod coerent toate impozitele aplicabile tranzacției reîncadrate (atât deductibilitatea la plătitor, cât și impozitarea la sursă a beneficiarului). Prin urmare, în mod logic, noua natură economică atribuită finanțării analizate nu poate fi decât aceeași din perspectiva impozitului pe profit și, respectiv, a impozitului pe veniturile nerezidenților.

Astfel, întrucât reîncadrarea constă în modificarea naturii finanțării din împrumut în contribuție la capitaluri proprii, problema care se pune este în ce măsură, potrivit cadrului legal actual, această reîncadrare a tranzacției principale atrage și schimbarea în mod corespunzător a naturii sumelor plătite/capitalizate pentru respectiva finanțare până la momentul reîncadrării lor.

Soluția propusă de CCF

Raportat la cele de mai sus, apreciem că, pentru componenta de finanțare reîncadrată fiscal ca și contribuție la capitaluri proprii, conform art. 11 alin. (1) din Codul Fiscal și în acord cu principiile din Capitolul X al Ghidului OCDE privind prețurile de transfer (ediția 2022), sumele tratate contractual drept „dobânzi” (plătite/capitalizate) ar trebui reanalizate pentru a li se stabili natura fiscală având în vedere reîncadrarea finanțării, respectiv dacă aceste sume își păstrează sau nu natura fiscală de dobânzi.

Cu toate ca avem această convingere, a necesității continuării analizei asupra naturii economice a dobanzilor plătite și a stabili toate efectele fiscale ale unei posibile reîncadrării corespunzătoare a acestora, nu am identificat suficiente susțineri legale în acest sens.

Având în vedere cele de sus, **apreciem că o clarificare sau o dezvoltare/completare a prevederilor articolului 11 și a Normelor de aplicare, prin care să se abordeze și continuarea reîncadrării tranzacției de finanțare cu o reîncadrare corespondentă a fructului acestor tranzacții**, întrucât dacă tranzacția nu este, economic și fiscal, un împrumut, nici fructul acesteia – dobânda platită – nu ar mai putea să-și păstreze această natură, este absolut necesară pentru a asigura o aplicare predictibilă și unitară a legislației fiscale la nivel național și ar reduce riscul de tratamente divergente în practică.

Mai mult decât atât, apreciem că separarea prevederilor referitoare la prețurile de transfer cuprinse în articolul 11 și în Normele de aplicare de cele referitoare la “tranzacțiile artificiale”, prin includerea lor într-un articol separat, ar fi foarte utilă pentru o abordare corectă, conformă cu normele și recomandările OCDE.

Totodată, având în vedere complexitatea mai largă a problematicii tranzacțiilor financiare intra-grup (inclusiv aspecte precum cash-pooling, instrumente hibride și interacțiunea cu convențiile fiscale bilaterale), Camera Consultanților Fiscali își exprimă disponibilitatea de a participa **la constituirea unui grup de lucru mixt**, alături de reprezentanți ai Ministerului Finanțelor și ai ANAF, **în vederea elaborării unor clarificări/completări normative cuprinzătoare, în contextul aderării României la OCDE**. Prezenta scrisoare nu exclude, ci dimpotrivă, susține necesitatea unei astfel de abordări pe termen lung.

Vă mulțumim pentru buna cooperare și rămânem la dispoziția dumneavoastră pentru orice informații și clarificări suplimentare în legătură cu problematica semnalată și propunerile noastre de completare și dezvoltare a cadrului legal național.

Cu stimă,

Dan Manolescu
Președintele Camerei Consultanților Fiscali